

hjælp), bekendtgørelse nr. 560 af 23. september 1988 (fysioterapi), bekendtgørelse nr. 810 af 16. december 1988 (fodbehandling), bekendtgørelse nr. 149 af 27. marts 1987 (optræning af handicappede og behandling af muskellidelser på optræningscentret i Karlslunde) samt bekendtgørelse nr. 650 af 2. oktober 1987 (kiropraktisk behandling).

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse svarer til sygesikringslovens § 12, stk. 1, idet dog overenskomstens parter efter forslaget er på den ene side amtsrådene i fællesskab, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, og på den anden side vedkommende faglige organisationer m.fl. Om denne ændring henvises til pkt. 5 i de indledende bemærkninger til kapitel 7, hvor der nærmere er redegjort for forslaget om at ophæve lovfæstelsen af Sygesikringens Forhandlingsudvalg. Amtsrådene er med lovforslaget forpligtet til at forhandle og slutte overenskomst i fællesskab, men er i øvrigt frit stillet med hensyn til, hvorledes dette forhandlingsfællesskab skal organiseres.

Som nævnt i bemærkningerne til § 12 vil kommunerne i samarbejde med amtskommunerne fortsat have mulighed for at tilbyde plejehjemsbeboere almen lægehjælp ved en ansat plejehjemslæge, hvis den enkelte plejehjemsbeboer selv ønsker at benytte plejehjemslægen.

En sådan ordnings tilrettelæggelse m.v. kan indgå i overenskomstsyste­met, hvor både amtsråd og kommunalbestyrelser i så fald må være aftalparter.

1. pkt. af stk. 3 svarer til bestemmelsen i sygesikringslovens § 26, stk. 2, 2. pkt. Herudover er det i 2. pkt. som noget nyt foreslået, at amtsrådene får pligt til at offentliggøre godkendte overenskomster senest 1 måned efter ikrafttrædelsen. Indholdet af overenskomsterne kan ikke siges udelukkende at have interesse for yderne, deres organisationer samt amtskommunerne. Også borgerne kan have interesse i at kunne gøre sig bekendt med de aftalte ydelser og vilkårene herfor.

Den i stk. 4 foreslåede bestemmelse svarer til sygesikringslovens § 12, stk. 3. I forbindelse med fastlæggelse af vilkår for tilskud efter denne bestemmelse kan ministeren bl.a. fastsætte regler om udbetaling af tilskud, henvisning til speciallæge, og om begrænsning i det antal ydere, der kan levere ydelser, der er tilskudsberettigede.

I forbindelse med fastsættelsen af vilkårene for tilskud fastsætter sundhedsministeren også størrelsen af tilskuddene, og der kan i den forbindelse tages hensyn til stedfundne overskridelser af de forventede udgifter på de enkelte overenskomstråder. Sundhedsministeren vil ved fastsættelsen af tilskud ikke være bundet til at tage udgangspunkt i tidligere gældende overenskomsthonorarer m.v.

Til § 35

Bestemmelsen svarer i princippet til sygesikringslovens § 13.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til sygesikringslovens § 15.

Til kapitel 8

Bestemmelserne i kapitel 8 svarer indholdsmæssigt til reglerne i §§ 6 a og 7 i sygesikringsloven, som ændret ved lov nr. 343 af 24. maj 1989 og lov nr. 390 af 7. juni 1989. Med hensyn til reglerne om Medicintilskudsnævnet henvises til lovforslagets § 56 i kapitel 13. Administration.

Bestemmelsen i § 37, stk. 5, giver, ligesom det antages at være tilfældet med den nuværende bestemmelse i sygesikringsloven, mulighed for, at bevillinger til individuelt tilskud til et lægemiddel efter Sundhedsstyrelsens bestemmelse kan omfatte synonympræparater, det vil sige lægemidler med samme virksomme indholdsstof.

Til kapitel 9

Bestemmelserne i kapitel 9 svarer i hovedtrækkene til bestemmelserne om sygehusvæsenets ydelser i §§ 3, 4, 5, 10 og 16 i den gældende lov om sygehusvæsenet (sygehusloven), jf. lov nr. 324 af 19. juni 1974.

Sygehusloven af 1974 er senere ændret ved lov nr. 295 af 26. juni 1975 (ankeadgang til Den Sociale Ankestyrelse, betaling for behandling ved statens sygehuse m.v.), lov nr. 156 af 31. marts 1976 (indtægtsinddragelse ved psykiatriske institutioner), lov nr. 118 af 29. marts 1978 (indtægtsinddragelse ved psykiatriske institutioner, patienter over 67 år), lov nr. 274 af 16. juni 1980 (aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger m.v.), lov nr. 251 af 27. maj 1981 (sygehusberedskab), lov nr. 252 af 27. maj 1981 (befordringsgodtgørelse), lov nr. 215 af 16. maj 1984 (indtægtsinddragelse, udbetaling af beløb til personlige fornødenheder m.v.), lov nr. 113 af 27. marts 1985 (ændring af planlægnings- og godkendelsesbestemmelser), lov nr. 192 af 29. marts 1989 (nedlæggelse af Hovedstadsrådet) samt lov nr. 389 af 7. juni 1989 (ophævelse af de sociale udvalg).

Sygehusloven er senest bekendtgjort ved lovbe­kendtgørelse nr. 476 af 7. november 1985.

En stor del af reglerne i den gældende sygehuslov er i det foreliggende lovforslag indarbejdet i de kapitler, der indeholder fælles bestemmelser for alle de omfattede sundhedsordninger. Der henvises til be-